

De tovenaar gered...

Er was eens een oude wijze tovenaar, die graag mensen hielp. Hij was meestal goed gemutst enerzijds, maar hij was anderzijds een grapjas. Hij betoverde mensen en dieren aan de lopende band, maar voor een korte tijd, ze werden vlug terug normaal "Dit is maar een grapje" zei hij dan. Hij werd de laatste tijd wel vergeetachtig. "Dit is als je reeds 200 jaar oud bent" verontschuldigde hij zich. Hij vergat zelfs de meest gekende tooverformules uit te spreken... dit was zo het geval bij de groothertog van de streek. Iedereen was uitgenodigd, ook de zeer oude tovenaar. Hij had zijn mooiste wijde mantel aan, een rode met een prachtige zijden zwarte punthoed. Zijn baard was sneeuwwit en in zijn ogen glinsterden pretlichtjes, zo te zien was hij iets terug van plan. De hertog kwam binnen in groot ornaat in koninklijk blauw, de mouwen werd met goud omzoomd en de knopen waren van echt goud. Op zijn teken boog iedereen en de hertog sprak een welgemeende wens uit. "Ga zitten en laat het u maar smaken" zei hij vriendelijk. Daar had de tovenaar op gerekend. Toen de lakeien de zilveren schotels openden zaten ze echter vol schorpioenen en zelfs het zilverwerk veranderde in perkament. De hertog en de genodigden waren zijn grapjas gewoon en ze vonden dit zelfs een goede grap. Dit hoorde immers bij het feest en alles zou spoedig zijn zoals vroeger. Deze keer duurde het echter nogal lang en de groothertog liet een waarschuwend kuchje horen. De tweede groep lakeien waren ondertussen binnengekomen en lieten alle schotels vallen bij het zien van al die schorpioenen die overal rondkropen... Iedereen keek afwachtend naar de tovenaar, maar deze kreeg een rode kleur van schaamte. Hij was zijn tooverformules vergeten!!! Hij draaide steeds maar rond met zijn toverstokje maar hij wist niet meer wat hij moest zeggen... Op dat ogenblik vroeg een zeer mooie geklede jonge man de aandacht. Hij had een donkergroene dasmasten mantel aan waarop gouden zonnetjes, maantjes en sterren met gouddraad genaaid waren. Met welluidende stem zei hij: **VERGEET DE OUDE TOVENAAR DAT DIT WILT LANGER DURDDE MET WAS IMMERS ZIJN LAATSTE GRAP... ZO REDDE DE JONGE NIEUWE TOVENAAR DE EER VAN DE OUDE TOVENAAR!** Gewillig gaf hij zijn toverstok aan de jonge man, **DE ZIJN EERSTE TOVERFORMULE UITSPRAK: "LAAT MET U MAAR SMAKEN"** en zie **DE ZILVEREN SCHOTELS WAREN GEVULD MET DE SMAKELIJKSTE GERECHTEN.** "Dit was het meest geslaagde feest van de hele geschiedenis!" zei de hertog. Toen riep hij de jonge tovenaar en vroeg: "Hou jij ook van grapjes?" "JA" zei hij, maar dan **ZONDER TOVERSTOKJE...**